

siiakuuluvaid raamatuid ilmus äratrükkidena „Tegeliku aian-
duse ja mesinduse käsiraamatust“.

Lõpuks võime nimetada rea mitmesuguseid raamatuid ja
brošüüre, nagu A. Veldemanni „Kõik mängivad malet“,
J. Pedaste „Lõhkeained ja nende kasutamine põllumajandu-
ses“, Kalju Randla (= V. Lao) „Ideaalne naine“ jne.

Teater.

Teatriharrastus on tõusuhoos. Teatriskäimine on
võrdlemisi elav, eriti Tallinnas, kus ruumid kõiki soo-
vijaid ei suuda mahutada. Aga ka mujal linnades ja
maal on lavahuvi elav. Ka eeskava valikus on teatrite
dramaturgid näinud tõsist vaeva ja püüdnud pakkuda
parimat; siiski oli see osalt kesine, osalt kuidagi elu-
võõras. Kalduti vahel jantliku komöödia („Tootsi
pulm“, „Mehe küljeluu“ jm.), vahel ka elukaige mui-
nasjutulisuse või sentimentaalsuse poole („Suveöö
unenägu“, „Daam kameeliatega“). Kuid ei puudunud
ka elulisi probleemnäidendeid, mis vaatajaid aktiivse
vaimse sisuga rikastasid (näit. Werneri „Inimesed
ajujääl“, Raudsepa „Mees, kelle käes on trumbid“ jm.).
Teine rõõmustav tähelepanek eeskava kohta on see,
et meie teater suureneval määral on muutumas tõlke-
teatrist algupäranditeatriks, kuigi need algupärandid
enamikus on dramatiseeringud. Algupärase eeskava
võimalused on peaaegu tühjendavalt ja tänu dramati-
seerijale A. Särevile ka õnnestunult kasutatud.

Meie esindusteater „E s t o n i a“ andis 1936./37. a.
hooajal 20 uut lavastust ja 293 etendust (eel. hooajal
307). Küllastajaid käis 189 244 (eel. a. 189 351). Hu-
vitav on tähele panna, kuidas see arv jaguneb üksikute
etendusliikide vahel: sõnalavastusi külastas 74 069
vaatajat, ooperit 34 832, operetti 65 412, tantsu 13 278,
laste ja noorsoo-etendusi 1653. Teater sai etendustest
tulu kr. 146 506.07, toetusi sai teater aasta jooksul
kr. 128 000. — Menukaimaks tükiks kujunes H. Vuoli-
joe „Niskamäe naised“ (35 korda, 28 460 vaatajat).